

ACC. NR 2259

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: K. Frankman

Härad: FROSTAH

Adress:

Socken: (LÖBERÖD) Höggeröd Berättat av: Ludr. Fredriksson

Uppteckningsår: 1929 Född år i

Uppteckningen rör

REGISTER S. II.

69 sid

Skriv endast på denna sida!

2259

I

Frankenau 1939
Foto All-21

2259

Landskap: Skåne. Socken: Högseröd.

Fullständigt namn: Ludvig Fredriksson

Född den 18. juni år 1889 på Lillaröd
(gård eller by)

i Hammarlunda församling av Malmöhus län
(socken och landskap)

Yrke: Skräddare

Bisyssla:

Bosatt å följande platser: Lillaröd - Löberöd.
(socken, landskap, tid)

Mössmakarelev d. 9 jan. 1905 i Löberöd hoss mössmakare Otto

Lindquist. Utlärd den 9 jan. 1908.

Bor nu i Löberöd och är mantalsaskriven i Högseröds församling av M. h l.
(gård eller by jämte postadress)

Faderns namn: Lars Fredriksson född 25/6 1848.

Moderns namn: Kerstin Fredriksson född 15/1 1855.

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? i börj. 1800 b) mödernet? börj. 1800

Närmare upplysningar om släkten: Morfadern var jordbruksarbetare. Fadern
(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)

skräddare

Sagesmannens barndom:
(el. upptecknarens)
(sysselsättning, syskon)

skolgång i Lillaröd.

Läsning:

Läser böcker och tidningar.

(böcker, tidningar m. m.)

Resor:

Aldrig ute om Skåne.

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?

(el. upptecknaren)

Fadern och modern.

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: F. är gift i Löberöd, har inga barn men hans mor
bor hos honom. Han är glad och lättillgänglig och en stor
humorist.

Död den

(år och dag)

Ant. av

Dessa uppgifter ha insänts av: Kurt Frankman, Gråbördersgatan 6 Malmö.

(namn och fullständig adress)

år 1929

D:c 4. Historia om en inspektör.

D:f 5 Svea fisar /vädersnärring/ han slogs mot hustrun med Guds ord.

" 6. Orlovsedel /skämt./

" 7. Lönsedel "

" 8. Städjebrev "

" 9 Auktionskungörelse. /skämt/.

" 10 Orlovsedel "

H:r 11 Han som slog hustrun med Guds ord.

I:a 12 "I Januari månad ..."

I:b 14 "Adértonhundrafemtiofvå..."

" 17 "Ja nog så var jag viller..."

" 18 "Med utslitna byxor..."

" 19 "Det var en gång en gammal skräddare..."

" 20 "Veckans dar di ä länga å tonga..."

" 21 "Bakom Landskrona..."

" 22 "Hur kan ni kristna mäniskor begära..."

" 23 "När jag var liten dräng..."

" 24 "Vad är det för husarer..."

" 25 "Träffar du Malena..."

" 26 "Skål du klara aftonstjärna..."

2259

LÄNDSCHEFFS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

I:d 68 Arbetsvisa från Löberöds mosse.

I:f 68 "De va po den ti'en..." /ramsa/

I:h 68 Gåtor.

I:i 15 Ordstäv m.m.

J:g 69 Tobak i likkistan.

I:b~~27~~²⁸"O, Gud jag arma flicka..."

I:b~~28~~²⁹Jungfruns aftonbön.

I:b~~29~~³⁰Skomakaren till sin fästmö.

"~~30~~³¹"Gi hin i longa pauga..."

I:c~~32~~³³"O stanna yngling se dig för..."

"~~33~~³⁴"Ack Wilhelm lille..."

"~~34~~³⁵"I Hurva där är tiden svår..."

"~~35~~³⁶"Jag gick mit ut en afton till att dricka..."

"~~36~~³⁷"Hästar frusta..."

"~~37~~³⁸"Två flickor de växte..."

"~~38~~³⁹"Fröken Agnes..."

"~~39~~⁴⁰"Förr i ungdomsåren ägde jag en vän..."

"~~40~~⁴¹"O, vad sorg och vad smärta..."

"~~41~~⁴²"Imis måne..."

"~~42~~⁴³"En visa jag vill sjunga om ett förfärligt mord..."

"~~43~~⁴⁴"Ett minne ifrån Björkeberga..."

"~~44~~⁴⁵"Uppå sjöens klara spegel..."

"~~45~~⁴⁶"Andrés nordpolsfärd.

"~~46~~⁴⁷"Var tyst, var still du bölja blå..."

"~~47~~⁴⁸"En rallare, en rallare..."

"~~48~~⁴⁹"Jag är en ung och fattig dräng.

"~~49~~⁵⁰"Varför skall gesäller ständigt ut och vandra..."

"~~50~~⁵¹"I Trelleborg..."

2250
2260

GUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Visor insjungna i fonograf.

2259

4.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV.

Historia om en
inspektör,

Historia om en
inspektör.

Det är ju känt att åtminstone förr brukade inspektörerna på gårdarna stjäla så mycket de kunde från ägarna. Min far berättade, att en gång var det en inspektör, som lämnat ett par stövlar till lagning hos en skomakare. Ett par dagar efter den tid, hantverkaren lovat återlämna stövlarna, kom hans pojke med stövlarna till inspektören, som grälade på honom, därför att han inte kommit förr. Pojken svarade: "Ja ska säja spektoren

att den hantverkare, som inte ljuger,
han inte duger,
å den spektorn som inte stjäl,
han mår inte väl."

2259

5

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Svea fisar."

"Svea fisar."

Far berättade, att förr var det ett vanligt skämt i synnerhet bland bönderna, att när de kände, att "en kom" de knäppte ned byxorna. En annan strök eld och satte till och ett blått sken syntes. Detta kallades "svea fisar" och uffördes under skratt och mustigt skämt.

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

Orlovssedel.

Orlovssedel.

Att pigan Anna Maria Färsdotter varit i min tjänst i 1 år, på 11 månader närmare, och därunder varit flitig i matfaget och mån. om att stå i porten och hövlig mot karlspersoner och ärlig mot sig själv, till vilket hon till det bästa rekommenderas,

2259

7

LUNDSS UNIVERSITETSS
FOLKMINNESÅRKIV

Lönssedel.

Lönssedel.

Lön te vöjtepaugen N.P.Pivare:

Som lön ska han ha 6 söltna da i ugan å den sjunde
madfri, en skaftalös kniv, som inged bla e ve å en
dito ske, så många par träskor, man slider närr han
sover å fritt lyse närr solen sken,

Sibbaboda d.30 elfte febergusti arton-
hunda kallt.

Per Skrane.

3259

8

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Städjebrev.

Härme fäster ja vöjteaugd Nils Niklasson i min
tjenst ifrau den femtene april å ti den femtene atober å som
lön ska han ha

i tunna ru å
7 tunner ajnor.
E där korn i har han rätt å lov ad kasserad'.

Pantofflor satta po taged å
faur födda i joren å
en kappa to /ull/ sådd i ligaste lennböjsejoren.

Jonas Persson,

2259

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9.

Auktionskungörelse.

Auktionskungörelse.

Nästa torsdag, den 17 i Tor, läter arvingarna efter professor Domling i Vomb försälja hans lilla lösöre bestående av sylar och prylar, halmsåg och trävaror, därjämte ett vitt skinn av den svarta katten, 7 par fräskor ifrån Vomb, 100 säckar förstulna ögonkast och 2 stycken fyllda med tårar, 2 länsmansnäsor med gott väderkorn, snusdosa och kontelås och 50 års gamla mödomar.

Säkre och kände köpare erhålla 1000 alnar med delationer, men stackare, krymplingar och jäkelskap skall betala vid första påfordran,

Norra Rörum som ovan.

L.I.P. Syltengren.

Auktionsförvaltare.

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10.

Orlovsedel.

Orlovsedel.

Lilla Lisa med ringa medel
begär sin orlovsedel,
lite horar men inte stjäl,
är bred i gången och ligger väl.
Hon har ett barn och önskar flera
till vilket jag till det bästa rekommendera

Vittseskolk d. 31 Febr.

Jöns Trölsson.
Brännare.

2259

11

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Han som "slog hustrun
med Guds ord".

Han som "slog hustrun
med Guds ord".

Min far berättade, att i hans hemförsamling
var det en man och hans äkta hälft, som alltid brukade kiva
och slåss. En dag kom prästen för att förlika dem.

"Han slår me", sa hustrun.

- "Men bara me Guds or", svarade mannen.
Det tyckte prästen inte var så farligt.
"Men de har både träparmar å mässings-
beslag, goa pastorn", sa kvinnan.

2259

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkvisa.

"I januari månad..."

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I januari månad
i Sigtuna församling
där drunknade en skräddare
vid kanten av en sjö
för tjolahoppsan stoppsan
tjomelitta lej.

Han hade vatt i staden
och köpt en liter brännevin.
Han kunde ju aldrig ana
att detta blev hans död
för.....

Så gick han ner till stranden
att försöka sina skridskor.
Han kunde väl aldrig ana
att isen var så svag
för.....

Men si jäkelen var framme
och knackade hål på isen,
och skräddaren damp i hålet
och drunkna som en katt.

2259

13.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Nu ligger han på bottnen
och ser de stjärnor blänka.
Så viftar han med kalla näven:
"adjö min fästemö."

Hans fästemö Johanna
hon sörjde sig fördärvad,
Men nu så är hon gifter med
skomakaren i byn
för tjolahoppsan stoppsan
tjomelitta lej.

LENSBOA FOLKUNIVERSITETS
FOLKUNDREBBEN

Skäntvisa.

"Adertonhundrafemtio två, , , "

229

14

Adertonhundrafemtio två,
hoppulalulalululalej,
ämma jag mig till Stockholm att gå,
hopp...etc. hoppulalulalej.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När som jag kom på gatan fram,
hopp...etc.
möter mig där en stadsmadam,
hopp...etc.

Hon traktera mig,
hopp...etc.
med öl och brännevin,
hopp...etc.

Lustigt jag var där, i åtta dar
hopp...etc.
ixåxxaxåx, ville hon hava mig till barnafar
hopp...etc.

Stämde hon mig inför lag och rätt,
hopp...etc.
pliktade jag riksdalerna sex,
hopp...etc.

Domaren frågade mig,
hopp...etc.
"Huru många flickor har du gjort uti år?"
hopp...etc.

2279

Svarade jag som sant var och rätt,
hoppsulalulululialej,
"Det kan väl inte angå dig",
hopp...,etc.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Domaren frågar ju mig,
hopp...,etc.
"Huru många gossar har du gjort uti år"
hopp...,etc.

Det kan jag inte räkna så fort,
hopp...,etc.
annars tror jag det var sjuttiosju,
hopp...,etc.

Lustigt jag mig till kyrkan ock gick,
hopp...,etc.
alla mina flickor efter mig gick,
hopp...,etc.

Klockaren vill alltid vara med,
hopp...,etc.,
ställde fram en liten skampall för mig,
hopp...,etc.

"Syndare fall nu på knä,
hopp...,etc.
Aldrig ha vi funnit maken för dig"
hopp...,etc.

In kom gamle svarte Jeppa Knud /prästen/
hopp...etc.
läste upp en liten skambön för mig
hopp...etc.

Lustigt jag mig från kyrkan gick,
hopp...etc.

alla mina flickor efter mig gick,
hopp...etc.

Med uppstruket hår och flaskan vid lår,
hopp...etc.
rätt som vi går så tar vi oss en tår,
hopp...etc.

2259

SOUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEMARKIV

Visor insjungna i fónograf.

2289

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

17

Ja nog så var jag viller, ja viller var jag nog...

Ja nog så var jag viller, ja viller var jag nog
ja nog så var jag viller, ja viller var jag nog,
jag gick åstad och fria,
trallalalalala...
förrän en unger pia
jag den gamla käringen tog.

Hon hade några penningar och även en revers
hon hade några penningar och även en revers,
så hade hon en ladugår
trallalalalala...
med rutiga kalvar och randiga kor
och en gammal spattiger häst.

Nu ångrar jag de smulor, som jag av henne fått
nu ångrar jag de smulor, som jag av henne fått,
förtys eljest är hon fuler
trallalalalala...
i syna är hon gulor
och näsan skiner blå.

S 9

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Med utslitna byxor och rocken på stampen,,,

Med utslitna byxor och rocken på stampen
och pjäxor som kämpa den yttersta kampen,
men livade droppar de vill jag ha,
sjung hopp falleralla, sjung hopp fallera

Nu är jag husvill sen krögarfar, den Satan,
den mig tog och sparka så fort ut på gatan,
Nu likvälv jag sjunger och är livad och gla',
sjung hopp falleralla, sjung hopp fallera.

2259

GÖTEBORGS
UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Skämtvisa.

"Gi hin i longa pauga..."

Det var en gång en gammal skräddare...

Det var en gång en gammal skräddare
som inga barn hade
trallalalalala....
så to han en fölunge o la på sitt knä
trallalalalala....

Och vyssa lulla lulla
och långa ben har du,
får du leva länge
blir du lik din far.

2259

GÖTEBORGS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Visa,

"Hästar frusta, bjällnor klinga..."

2259

Folkvisa
Fröken Agnes uti dystra drömmar går...

Folkvisa,

"Fröken Agnes uti dystra drömmar går..."

Årgång
1890
Sveriges
Folkvisor
Vol. I
Boktryckeriet
Stockholm
1890

Folkvisa.

"Förr i ungdomsåren ägde jag en vän..."

2259

Year	Population	Area	Rate
1850	1,000,000	100,000	100%
1860	1,500,000	100,000	100%
1870	2,000,000	100,000	100%
1880	2,500,000	100,000	100%
1890	3,000,000	100,000	100%
1900	3,500,000	100,000	100%
1910	4,000,000	100,000	100%
1920	4,500,000	100,000	100%
1930	5,000,000	100,000	100%
1940	5,500,000	100,000	100%
1950	6,000,000	100,000	100%
1960	6,500,000	100,000	100%
1970	7,000,000	100,000	100%
1980	7,500,000	100,000	100%
1990	8,000,000	100,000	100%
2000	8,500,000	100,000	100%
2010	9,000,000	100,000	100%
2020	9,500,000	100,000	100%
2030	10,000,000	100,000	100%
2040	10,500,000	100,000	100%
2050	11,000,000	100,000	100%
2060	11,500,000	100,000	100%
2070	12,000,000	100,000	100%
2080	12,500,000	100,000	100%
2090	13,000,000	100,000	100%
2100	13,500,000	100,000	100%

Visa.

"O vad sorg o vad smärta..."

2259

LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

Folkvisa.

"En visa jag vill sjunga om ett förfärligt mord..."

2859

År
Bok
Litteratur
Oskar
Drama
Folkminnen
Hans

Folkvisa.

Björkebergavisan.

2259

JUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkvisa,

"En rallare, en rallare från Skövde ort han kom...,"

2259

DUNDS UNIVERST
FÖRSKNINGAR
OM
VÄSTERGÖT

Folkvisa.

"Jag är en ung och fattig dräng..."

2259

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Visor i rsjungna i fonograf.

2259

SÄNDOS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Gator,

2259

Ordstäv m.m.

2259

20.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMUNNESARKIV

Veckans dar di e långa å tonga...

Veckans dar di e långa å tonga
allt forr en stackals bonnadräng.
Han har mödor som e svåra å tonga
hela dan oppo ager å po äng.
Men närr han sin po jordeskällen
te gräbben sin fick gau
då va han jädans så glaer ändå.

21

65 65 69
BIBLIOTEKENS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Bakom Landskrona . . .

2259

22.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hur kan ni kristna människor begära,,,

Hur kan ni kristna människor begära
ad en dräng ska slida som en oxe hela dan
om ente han är full å stinn i maven,
Å får ja ente mad au jär så mied ja vill ha
så fluttar ja ti oktober
å tar tjänst i Longa sta,
Se så nu har I hört min hjartas maining.

Å nu är ja så själagla,
för husbonnen ved va en skånsker dräng behöver,
Nu ska ja kränga i me så ja mår rektet bra,
näggu om där ska ble en enda smola över,

Sin ska ja ud å grova å de ska gå me glåns,
i maron å de sönda
då lorvar ja te dans
å hottar stövlasintjorna i taged.

När jag var liten dräng...

När jag var liten dräng
och skulle ut och fria,
så mötte mig en käringafan,
jag trodde det var en pia.

Den första natten vi lå ihop,
så kysstes vi och klappas.
Den andra natten vi lå ihop,
så betes vi och nappas.
O aldrig, o aldrig fick jag nattaro
för käringen.

Den tredje natten vi lå ihop,
så bet hon mig i näsan,
Där gick hela år omkring
jag kunde inte fräsa,
O aldrig o aldrig fick jag nattaro
för käringen.

Den fjärde natten vi lå ihop
så bet hon mig i örat,
Där gick hela år omkring
jag kunde inte höra,
O aldrig o aldrig fick jag nattaro
för käringen.

2259

24

Fragment av visa.

- "Vad är det för husarer som ligger uti vår säng?"
- "Det är ju två mjölkpigor, som mor har skickat mej."
- "Mjölkpigor med mustascher a ha ha".
Jag är en man av världen det börjar jag förstå.

- "Vad är det för stövlar som står invid vår säng?"
- "Det är ju två mjölkbyttor som mor har skickat mej."
- "Mjölkbyttor med sporrar på a ha ha."
Jag är en man av världen det börjar jag förstå.

.....

2259

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

25.

Träffar du Malena...

Träffar du Malena
ifrån Stattena
så säj de te'na
att hon har sträckt en sena
emellan bena.

Träffar du Malena
helt allena
så säj de te'na
att ja vill ente se'na
emellan bena.

22.9

26.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dryckesvisa.

Dryckesvisa.

Skål, du klara aftonstjärna!
Vi tager dig så gärna
som katten tar en mus.
O, Gud give det vore
en fjärdingsväg till bonns!

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

27.

O, Gud jag harma flicka...

O, Gud jag arma flicka,
min mödom har jag mist.
I skogen har jag varit
och hängt den på en kvist.

Den kvisten var ej lång
men tämmeligen tjock,
i roten var han luden
och "skalled" till sin topp.

2259

28:

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skämtvisa.

Jungfruns aftonböñ.

Tänk o Gud på flickor alla
men på mig i synnerhet.
Värdes mig i brudstol kalla
utav ren barmhärtighet.

Åren komma, åren gå,
ingen man kan jag än få.
Andra flickor kan få många,
jag kan ingen enda fånga.

Skämtvisa.

29.

2259 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skämtvisa.

En skomakare till sin fästmö:

Du är min syl, du är mitt läder,
du är min vilas trebensstol.
På dig jag tänker uti alla väder,
som beck jag smälter för ditt ögas sol.

Skämtvisa,

2219

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

30.

Gi hin i lona pauga
å tro me po mitt or
forr allti e di ude
po nát slavs tosafor
forr trettan sjung fattera
fattijockomalej forr rickan skolian dej,
forr allti e di ude
po nát slavs tosafor,

Å tilia po maronen
närr klockan slagit ni
så stija di opp au sängana
forr ad maven föa gi,
forr trettan sjong fattera
fattijockomalej forr rickan skolian dej,
så stija di opp au sängana
forr ad maven föa gi.

2259

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Å närr di bliver sultna
sin gaur di å eder mad
pantofflegröd å revelsben
å tjad i stora fad
forr trettan sjong fattera
fattijockomalej forr rickan skollian dej,
pantofflegröd å revelsben
å tjad i stora fad,

Sin borjar di å dricka ponsch
å sidder å pratar skoj,
sin spankelerar di gadorna kring
å känner po grebbornas töj,
forr trettan sjong fattera
fattijockomalej forr rickan skollian dej,
sin spankelerar di gadorna kring
å känner po grebbornas töj.

O stanna yngling, se dig för, när du väljer dig en vän...

O stanna yngling, se dig för, när du väljer dig en vän,
så att ingen störer friden och förkränker kärleken.

En man ifrån Stockholm vänder, det rasan i hans själ,
svarta sjukan honom bränner, han gör slut på vännen kär.

Sedan går han in till staden för att vapen skaffa där,
han köper kniv, han sedan hastar, ty han endast mörda vill.

Han till spinneriet vaktar, liksom ulven på ett lamm
Alma Holmquist honom betraktar, ty han är riktigt upprörd av
harm

När de gått en bit på vägen hon anade intet alls,
hon stannar störd, hon blir förlägen, ty hon blev sårad i sin
hals.

"Skall du inte livet skona?", beder Alma gråtande.
"O nej, o nej", så Axel svarar, "nän försoning ges ej mer".

Han liket ur vägen kastar, sedan går han in till stan,
han till fiskalen hastar: "Si ja har mördat i denna dan".

Axel han blev genast gripen, förd i fängelse på samma dag
där får han sitta inom fängslets murar tills hjärtat slår
sitt sista slag.

"Skall jag icke få försoning av min Gud och Frälsare,
skall jag icke få min boning i de ljusa salarne?"

Ack Wilhelm lille, ack Wilhelm lille...

Ack Wilhelm lille, ack Wilhelm lille, ack minns du inte
den första gång uti min faders ringa boning
den första gång jag blev bekant med dig.

Uti min faders ringa boning, ja, där var tiden
ju aldrig lång, där visste jag av inga sorger
ej heller utav någon motgångstvång.

När som jag bortgick från min fader
ja, ut att söka mig själv om bröd,
där mötte mig så många faror
och sedan jämte har jag lidit nöd,

Där mötte mig en så falskar gosse,
han sökte till att bedraga mig,
han drog mig ut i vilda skogar
ja, ut i skogar bland de vilda djur.

Ja, mina vänner de äro många
men få är utav dem som känner mig.
I glädjen har man många vänner
men ganska få uti motgångstvång.

Evad du gör eller vad du lager
så lagar att du har en trogen vän,
ty snart förgår dina ungdomsdagar
och ack, de kommer aldrig mer igen.

I Hurva där är tiden svår,,,

I Hurva där är tiden svår
för alla pågar till Löberöd går
för i Hurva där är så ont om kvinnors
men uti Löberöd där många finns.

Och till stationen de anlända hit
och alla flickor de samlas dit.
Där spörjs om kärlek och sådant där:
"Var har du varit min käre Fär?"

Som de ju nu gå här och vandra
de bliva törstiga de som andra
och för att svalka sin torra mun
de går på torget och dricker brunn,

Att lapa mycken sån där likör
de bliva glada i sitt humör.
I sådant lynne som de nu är,
då Otto tager om "Hackan" kär,

Och Ellen hon en bagare har,
det tycks ju vara en ordentlig karl.
Men allting går det ju till på tok
det tycker självaste mamsell Krok.

Och Fär han är uti ett jäkla tvång
att hava Emma varenda gång.
Allt lura pojkar tycks hon förstå
och listig är hon som ormen grå.

/Ovanst. brukade för ungefär 30 år sedan sjungas i Löberöd/

Jag gick mig ut en afton till att dricka...

Jag gick mig ut en afton till att dricka,
vid Gullbergs bro, där bor en vacker flicka.
Hon bad mig ligga och kyssa, smeka
för punsch och vin som vatten flyter in.

Här samlas folk av alla slags nationer
och ynglingar av alla profetioner.
Ogifta männer är flickans vänner,
när var och en hon träffar helst allen.

Ack lilla ros, ack om jag såg dig sitta
i stadens rangeri och genom gallret titta,
det stora gula, dock ej så fula,
sjung här din sång, när tiden gör dig lång.

Må änglar bära dig på sina händer
utav de änglar som polisen sänder,
där dig omgiva, din tid förbliva
och bära dig i kretsen inom sig.

2259

Hästar frusta, bjällror klinga,
gäster samlas, bruden står
myrtenklädd men blek som döden,
hon liksom en välnad går.

En hon älskar, den hon får ej,
en hon hatar, ingen mer.
Han skall dock bli hennes make
hon åt honom handen ger.

Hon har lovat troget älska,
varför skall hon ljugा så
varför skall väl munnen tala,
det ej hjärtat kan förstå?

Far och mor de ha så velat
länge nog jag nekat har
avgrundstankar av en yngling
som förut ej fallen var.

Dansen går i yra virvlar,
mångens kind i fågning står,
brudens blott den är som ådern drivan
osmält i den kalla vår.

Men då träder fram en yngling,
bjuder bruden upp till dans.
Då på hennes kinder uppstod
rosens fågning, lilljans glans.

Dansen slutar, händer tryckas,
öga djupt i öga ser.
"Nu för denna gång den sista
och det skall ej hända mer.

36.

2259

37.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Nu för denna gång den sista
lindar jag kring dig min arm.
Våra vägar måste skiljas
fast vår kärlek är så varm.

Vår och sommar åro flydda
hösten ren sår gula blad
på de törnbeströdda hyddor,
husen i de dödas dal."

Ebba Brahe dignar neder
uti Adolfs famn som brud.
Lik en ros som är avbruten
läg hon i sin vita skrud.

Två flickor de växte i jordlivets vår...

Två flickor de växte i jordlivets vår
till föräldrarnas glädje och tröst,
De växte tillsamman från år och till år
som ungmör så växte de upp.

En dag när de gingo att höra Guds ord,
sitt löfte åt altaret ge,
de skulle ju båda till nattvarden gå
med Frälsaren knyta förbund.

En båt med ett segel vid havsstranden låg,
en dag gingo båda ditut,
men kantrade snabbt på lurande våg
och snart hördes nödrop och skrik.

Den ena var lycklig att simma i land
den andra hon ropar och ber,
och högt över vattnet hon sträcker sin arm
och ropar: "Jag orkar ej mer."

En bär nu med kransar och biommor och blad
till altaret nu bärer fram
och sorgsna föräldrar nu vattna den grav
som de båda nu vilja uti.

Fröken Agnes uti dystra drömmar går,
i nattens stillhet ingen ro hon får.
Fastän fint i rummet, hon i siden klädd,
hennes sömn den flyr ifrån spetsrik bädd.

Uti nobla kretsar uppå bal och fest
fröken Agnes måste vara med som gäst.
Hon låtsar dansa fastän ingen ser
att hjärtat blöder, fastän munnen ler,

Hon suckar ömt, en tår på kinden rann:
"Varför blev jag ej fattigt född som han,
att vara fattigt född, vilken härlig lott
mot att rik och flärdlös bo i gyllne slott.

Torparsonen Gustaf jag ej glömma kan,
sex år har flyktat sedan han försvann,
ej ett ord till avsked, ej en enda rad,
kanske han vilar i den kalla grav.

Eller har han stupat i en strid så het
av nød och armod, ack, vem vet, vem vet?,
eller har han glömt den lilla flickan som
till hemligt möte med honom ofta kom?"

Så hon satt i kvällens tysta aftonstund,
när som hennes fader kom på hennes rum:
"Ack kära Agnes, nu di fader gläd
och om några veckor dig i brudstol kläd."

Grev Reinhold var härom dan på strand
han anhöll då om min dotters hand,
han är rik och mäktig, bildad och förnäm,
han nog kan bliva dig en trofast vän."

Hon simmar först, fattar sedan mod:
"Ja visst är du för mig en fader god,
men förlåt att jag mig inte gifta vill
och aldrig höra greve Reinhold till."

"Bortskämda barn", ropar fadern vred,
kan ni ej som andra följa tidens sed.
Det är ej för snart din frökentid tar slut,
det är din plikt att lyda utan prut".

- "Det är min plikt att lyda känslans röst
en annan vän jag har uti mitt bröst.
Befall mig gärna jag i döden går,
för den jag älskat sen min barndoms vår,

Greve Reinhold ej mitt hjärta vinna kan,
för penningar säljer jag ej min hand,
genom guldet ej någon lycka vanns
och smärtan gömmes under flärd och glans."

Hon satt uti kvällens ensamhet,
den strid hon stred, hon endast själv det vet
men innan fågeln bådat morgonstund
hon klädd och färdig stod på färderns rum.

2259

41

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hon stammade: "Min fader, tack, förlåt,
att jag ej binda kan min själ, förlåt,
förlåt den sorg jag nu vållar er,
förlåt, förlåt, vi skall ej träffas mer.

Jag reser nu långt i fjärran land,
där ett ekänt öde nog om mig tar hand.
Jag reser nu dit vennen rest förut,
kanhända där min frökentid tar slut.

Farväl mitt hem, du gamla stolta Borg
vars murar endast döljer kval och sorg.
Farväl i salar och du gamla lind,
jag hälsning sänder er med himlens vind."

Fröken Agnes kastar sig i vattnet djupt och sunt,
på Gustaf tänker hon i sista stund.
Hennes själ har flyktat till himlen upp
och ur vattnet drages hennes döda kropp.

Förr i ungdomsåren ägde jag en vän
en vän så skön som våren, men ack, vad är väl den.
Höstens kalla vindar bröt, tog liljan av
och de späda stjälkar lades ned i grav.

En afton satt vi så förtjusande,
tätt intill min sida satt min älskade,
ingen jordisk smärta störde då min håg,
när som till mitt hjärta lilla vennen låg.

Edvin går där borta, ej min Edvin mer,
hag ämnar åt en annan nu sitt hjärta ge.
Kan man ge sitt hjärta när det är bortgett,
kan det ges åt flera, det som blott är ett?

Förr han plocka blommor och han band dem förr
till en krans var morgon ny uppå min dörr.
Den som nu där hänger är viss för längesen
och där ständigt faller vissnad blad från den.

Tyst, jag hör hans stämma o, den känns så väl,
först med den han trängde in sig i min själ.

stod jag bakom fönstret sjöng han vid mitt tjäll
nu jag ej hört denna på så mången kväll.

2259

43.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Edvin går där borta men kom ej till mig,
när han såg sin Emma han fördolde sig,
han som ofta smög sig i min väg förut,
gick vi in i hyddan eller gick vi ut.

O att jag i min enfald trodde honom så,
trodde när han räckte mig sin hand där på,
att om än jag bröte han bröt ej ändå,
o att i min enfald trodde honom så.

Skön som sommarens rosor slog hans kärlek ut,
jämte deras bortgång så tog den hastigt slut.
Kanske när vårens blommor spricka ut igen
kommer han tillbaka till sin glömda vän.

Men då så skall jag svara, jag vill älskad bli
ej blott i rosentiden, ty den är snart förbi.
Vill du ej stanna hos mig över vintern
flyg då bort som fjäriln och försvinn som den.

O vad sorg o vad smärta vad kamp uti livet...

O vad sorg o vad smärta vad kamp uti livet,
ja, när som man bliver besviken på allt.
Ej skönjer man kärlek, ej skönjer man solskens,
alltjämt vara ensam, förskjuten och arm.

Jag minns så väl då jag kom uti livet,
jag stiftade hem, jag var lycklig en tid,
jag var älskad av alla, av barn och av maka.
Vad visste väl jag utav sorger och strid?

Men den glädjen den varade inte så länge,
förföraren kom och hon övergav mig.
Då grep mig förtvivlan, jag tappade modet
och glömde det bud, som min Gud mig befallt.

Jag drack utur bágarn för sorgerna glömma,
jag följde med hopen som går mot fördärv,
jag trodde ej världen så hårt kunde döma,
jag sökte blott trohet men falskhet jag fann.

I cellen jag sitter så mörk och så dyster
mitt hjärta vill brista, o hjälp mig, min Gud.
O hjälp mig att leva ett liv till din ära
ty fängelsetiden så svår är förbi.

45

2259
SVERIGES UNIVERSITETS
FOLKMINNEBARKIV

Glöm inte att bedja en bön för den fallna,
du som i livet har glädje och ljus,
ty mänskligt det är att så kunna falla,
jag tackar min Gud, att det inte var du.

Två måste man vara, om livet ska lyckas,
två till att bygga och två till att bo,
två till att dela glädje och smärta,
två till att dela vårt dagliga bröd.

Imis måne högt på fästet ilar...

2259

46.

Imis måne högt på fästet ilar
och om natten gunga alla sig till ro,
alla som i sömnens sköte vilar,
men vid stranden, se, där vandra två.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det är Axel med sin hulda tärna,
skeppet ligger klart och skall avgå,
avskedskyssen vill han henne give
och därför mötas de vid havets rand.

En signal från skeppet redan 1 juder,
Axel famnat har sin hulda vän.
Sen han båten ifrån landet skjuter:
"Adjö, farväl o huld besvärda brud".

Imis måne högt på fästet ilar,
och om natten gunga alla sig till ro,
Ingen kom som brudkyss kunde give,
men på Huldas kinder rosor brann.

Tiden ilar fort på lätta vingar,
fyra månader förgingo fram,
och vid stranden ser man henne vandra
för att tala vid de böljor blå.

"O du stolta grymma blåa bölja
varför har du rövat bort min enda vän,
är han död så låt mig honom följa
o bölja, bölja ge mig svar igen."

Hulda sjunker med ett krossat hjärta
ned till bottnen av det djupa hav.
"Axel, Axel:" hör man henne ropa,
men Axel svarar ej ifrån sin grav.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En visa jag vill sjunga om ett förfärligt mord
som nyligen har timat här i Norden,
allt om en ungersven som mördat har sin vän
allt om den falska kärleken på jorden.

Den gossen var ej mer än på sitt adettonde år,
då han bland andra gossar sig fornöjde,
han skulle till sin vän, han måste över sjön,
och lilla båten böljorna han plöjde.

När han kom till vännen så slapp han inte in,
då blev han mycket vred uti sitt sinne,
han sad: "Min vän, låt upp så vill jag strax gå ut,
men först så vill jag se vem du har inne".

Så sparkade han upp dörren och in på golvet sprang,
då fick han se en främling lag därinne
i famnen på sin vän, han blev av hjärtat klämd,
han darrade av ett förfärligt sinne.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sen sprang han ut på gården, en yxa hittade han,
han tänkte nu, att lilla vännen mörda
av ett förfärligt slag, så blodet strömmade av
och båda låg tillsammans och var döda.

Då började han att gråta och ville hem åt gå,
men dörren stängdes till av andra gossar.
Då vände han sig om och emot fönstret sprang
och ned till sjön att lilla båten losna.

Sen tog han upp en krita och skrev på båtens kant:
"Adjö, farväl, jag vill ej längre leva.
Min vän hon döder är och jag har ingen kär,
för syndens hårda straff jag endast båvar".

Sen hoppade han ur båten bland böljorna de blå
med sammanknäpta händer i sin sida.
Av kärlek får man sorg och en förtidig grav.
O, ynglingar, tag denna sång till minnes.

Ett minne ifrån Björkeberka vid Helgåns sköna strand,
en saga så omtalar den gamla älvs ibland,
i sena midnattstimmen nyss älven svävat där,
begråtande en grymhet som här förövad är.

LUNDENS UNIVERSITETS
LÄNGDOLKMMINNESÅRBUK

På vackra sjön vid holmen, dör stolta slottet lågolkmindesårbok
och inom slottets murar man aldrig glädje såg.
En hårder grymmer greve som härskare där satt,
hag blickade som döden uti den mörka natt,

Men samme grymme greve han blott en dotter har,
så mild så god så ädel och icke lik sin far.
Och hennes namn var Anna, hon kärlek fattat har
nu till en fattig gosse som uppå borgen var.

Men Annas grymme fader ett rykte höra får
att Anna älskar Axel, han vredgas däruppå,
han tänker i sitt sinne att taga Axels liv
och söker upp ett vapen, en lång och skarper kniv.

Det var midsommarafton vid solens nedergång.
Allt efter dagens mödor vid fiolens ljuva klang
församlas här en skara av godsets ungdom där
och även grevens Anna bland glada skaror är.

Hon osedd gått från borgen att Axel träffa få,
och sedan sågs de vandra mot stranden båda två,
allt om sin kärlek tala, varandra lova tro
och svala aftonvinden snart vagga dem till ro.

Men snart de båda vakna uti förskräckelse,
ty Annas grymme fader han höres rytande,
"Du har förfört min dotter, åt dig hon är för god,
hur kan du sådant våga, hon är av ädelt blod."

"Ack käre gode fader, hör nu din dotters böñ,
jag älska vill min Axel, intill den dag, jag dör.
Får jag ej honom ega, jag ingen glädje har,
din dotters böñ ej neka, förlåt mig käre far."

Här hjälper inga böner, ej ett bevekligt ord,
han tager dolda kniven och stöter den så fort
i Axels unga hjärta, han föll i Annas famn
och uti gröna gräset hans hjärteblod förrann,

Nu Axels röst var bruten, han inte tala kan:
"Adjö, farväl min Anna, jag går till himlens land,
sörj ej för mig, din "Axel, ty snart det är förbi,
däruppe över stjärnorna där åter råkas vi."

Men Anna tager kniven ur döda älskarns bröst
och stöter den till skaftet uti sitt eget bröst.
"Jag vill ej längre leva, min gode fader kär",
och vid sin älsklings sida hon faller ned och dör.

För sent att döden hindra, nu greven rusar fram,
han ser dem båda döda, han ro och frid ej fann.
Men uti Werums kyrka har båda fått sin grav
och uti långa tider man det omtalat har.

I sena midnattstimmen nu sägnen säger så,
när dimman brett sin slöja utöver stranden då
en mansgestalt att skåda där fordrom mordet hänt,
han fått ej ro i graven, till platsen återvänt.

2259

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKOMMINESARKIV

57.

Uppå sjöens klara spegel...

Uppå sjöens klara spegel
där du alltid är
och där de vita stolta segel
där mitt hjärta är.
Med trohetsminnen beständigt följer
för roa: hurra för Julia, hurra för Julia, hurra för
Julia.
Kvällen kommer, solen sänker sig på mörkblå våg.
Flickan flydde, o, mig skänkte
blott en ring jag såg.
Men jag stod ensam, o, himmel
för roa: hurra för Julia, hurra för Julia, hurra för
Julia.
Och hon flög bort med vinden
jag blev blek på kinden.
Helt allena stod jag ensam där,
för roa: hurra för Julia, hurra för Julia, hurra för
Julia.

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

52

Andrés nordpolsfärd.

Har du hört den stora idén
som skall utföras av herr Andrén,
han skall nu på en gång
fara till Nordpoln per ballong,
trallalalala...
han skall nu på en gång
fara till Nordpoln per ballong.

När Andrén till Nordpoln kom
fick han genast vända om
ty sin korg med talg och fett
den hade han glömt i Göteborg
trallalalala...
ty sin korg med talg och fett
den hade han glömt i Göteborg.

Men tänk om vår kära jord
sen axeln den blivit smord
skulle rulla rent för fort
så vi alla vi trilla omkull?

2259

53.

Var tyst, var still du bölja blå...

Var tyst, var still du bölja blå,
du får ej så mot stranden slå,
du stör ju endast mina drömmar,
jag älskar icke dina strömmar.

Med händer sammanknäppt till bön
en bleker yngling stod vid sjön
och tåren stelnat har på kinden,
det kom sig utav aftonvinden.

Han kastar sig i böljan blå
och vågorna de sammanslå.
Nu blott ett stelnat lik där flyter
och vågorna mot stranden ryter.

Nu har han äntligt frid ju fått,
till sälla land har själen gått.
Där skall han henne återvinna,
i himlen skall han henne finna.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En rallare, en rallare från Skövde ort han kom,
han fria till en flicka, skön Cecilia hette hon.
Hennes tankar vart frimodiga, hennes hjärta stod i bran
när som hon stod och talade allt med en ralla man.

Den ralla den, den ralla från fingret tar han ring
"Tag denna skön Cecilia till dess du bliver min,
mitt hjärta vill jag giva dig, vill giva dig min hand
om du med mig vill knyta kärleksband."

- "Tro aldrig jag knyter nåt kärleksband med dig
ty du är blott en rallare och jag en flicka fin.
Nej, bort med såna tankar, bort med allt besvär,
tro aldrig att jag håller en rallare så kär."

Den ralla den, den ralla han reser bort sin kos,
han reser bort till fjärran land från sin utvalda ros.
Han tänker på Cecilia som en gång avarakt nej
tro aldrig att jag håller en rallare så kär,

Två år de var förgångna, förgångna runtomkring
då faller skön Cecilia i febersjukan in.
Hennea sjukdom den var blandad med kärlek och stor sor
för det hon en gång givit den ralla en korg.

2259

55

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Cecilia blev döder och lagder uppå bär,
av gossar blev hon buren till gravens kalla vår,
och uti denna boning och uti denna grav
där vilar skön Cecilia den förr jag älskat har,

Ack, hör nu flickor alla, ett ord jag säga vill,
tag emot gossars kärlek när detta bjudes till,
låt aldrig sådant högmod i edra hjärtan bo
i gravens kalla boning där finner allting ro,

Jag är en ung och fattig dräng
har intet hus och intet hem,
min mor hon lade sig i ro,
hon ville helst i graven bo.

LUNDSS UNIVERSITETS
FORSKNINGSARKIV

Min fader har jag aldrig känt,
min moders hjärta har han bränt,
hon gråt så tungt, hon tärdes ut,
hon bleknade bort och bad till Gud.

Här går jag nu för var mans dörr
och Gud vet varför jag det gör.
Jag hör så många glada små
som ger mig bröd och ber mig gå.

På denna långa breda väg
så mången herre möter jag.
De kör så stolt och glatt i trav,
de akta ej på smädrängs klag.

När kusken kör så slår han på,
hans fru vill mig ur sinne gå,
en liten skillning åt mitt väl,
åt fattig dräng med sorgsen själ.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sen går jag ock i molna natt
sen alla mänskor sig nedlagt.
Här går jag hungrig, trött och våt,
men ingen hör min stilla gråt.

Det var en vacker aftonstund,
jag gick förbi en grönan lund.
Jag hörde där så skön en klang,
i skolehus små barn som sjöng.

Jag smög mig med en sakta drill
den helga barnakammaren till.
Jag satte mig på bänk vid dörr,
jag hörde aldrig sådant förr.

Där sjöngs om Gud i himmelrik,
de tacka honom hjärtelig.
Där båds för alla fjärr och närl,
där båds för den som fattig är.

58

2259

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fragment av visa.

Fragment av visa.

Varför skall gesäller ständigt ut och vandra?
De äro ju människor de såväl som andra,
söka sitt bröd inom varje mans dörr.
"Tag din ränsel och spring hela världen ikring
så får du ditt dagliga bröd."

2259

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV

59

I Trälleborg där min första morgen randas . . .

I Trälleborg där min första morgen randas,
jag är född i Trälleborg,
där som pojke jag glädje andas,
tiggaryngel känna ingen sorg.

Det är trevligt till att sälja
kakor på dess torg.
Sköna by, sälla stad,
muntra Trälleborg.

I Malmö är så trevligt till att vara
blott man inte bliver allt för kär,
för då kan man sin kassa aldrig spara,
varje skilling man till flickan bär,

Ramsa.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2259

Ramsa.

60.

De va po den tien ja tjente i Ynkedala.
Där hade ja en höna som kunne både jorra/värpa/å gala
hon jorde au holka å bolka
å jorde så mejet som femtan kreg kunne molka.
Å ja ble galen po den hönan,
ja for te stan å skulle sälja na
å där kom en kvinga
å skulle se po hinnes vinga
å skulle se om hon kunne springa
å po hinnes tär
hur mejet hon va vär.
Sin for ja te Skanör
å köpte hör
å där dö ja po en rullebör.
Sin skicka vi båd etter Kitta Lorva
hon skulle did å göra korva,
å alla som sprant ud å ing
fick i röven me pölseking.

Far å ja vi skulle köra te skövs
far färe å ja etter,
far lyckte /stängde/ å ja töppte /stängde/ .
Å vi kom te en faselet stor sköv,
där va ente mer än ett trä,
å ja klö opp i yssen /yxan/
å täppte träd,
sin ramla ja nör i margalgrav
å fick träskorna folla med tjornepigga.

2259

61

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

^b
Arbetsvisa vid stubbupptagning i Löberöds mosse.

En tom, två tom, tre eller fyra tom
ja feman och sexan de tar vi på köpet,
ja bara vi hivar men hålet är öppet.
En tom, två tom etc.....

2259

62.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESAMM

Gåtor.

Närr en kråunge ska ud å flya fässtā gång,vicket håll
flyer den då åd?

/Dit näbben pekar/

Närr kan krågan sidda på stubben?

/När trädet är hugget/

Drängen sto i stalldören å viste sitt de långa å hon sto i
köksdören å viste sitt de runna.Så sa hon: "Annors, kom hid
å stick ditt i mitt så bli vi båda hulpna.

/Kvastskraft/

Kydtopp i kydhål,
smick smack för ashål.

/Diande pys/

2259

63.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vad är det, som en liten pojke kan bära upp på loftet, men som
tusen man inte kan bära på en järnstång ner?

/Väderspänning, gemenligen kallad
"fis"/ö

2259

64.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I går va ja i stan
å där såz sau ja en unnerli ting.
Ja kunne ente ta'ed
för de rände runten ikring.
Så sau ja ti en liden stong,
sin pev de ti som hondan
å sin killade au emod Long.

/En bonddräng som första gång såg tåget

Där satt en tvåfötting på en trefötting och åt
på en enfötting. Så kom där en fyrfötting och
tog enföttingen från tvåföttingen. Men så tog
tvåföttingen treföttingen och slog till fyrföt-
tingen så att fyrföttingen tappade enföttingen.
Så fick tvåföttingen sin enföttingen igen.

/Skall läsas fort/
/En hund som stal en grisfot från en mänska som satt på en trebensstol./

2259

65.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Kåssta te djyped, kvinga, där e sju ärter i en tunna vann".

/Vid kardegillet/

Två strån i ett glas - de sir ras
å två rumpor å en mus - de sir - Rasmus,

Ta tappen au tunnan å lad de rinna - de sir mästerborinna

/Borgmästarinna/

Två ärter å en skäppa - de sir Jäppa.

Tor me sitt fagra skägg
lockar barnen udan vägg,
så kommer far me sin röa hua
å kör dom ing i stua,
eller
Så kommer Gya me sitt skarpa ya
å kör dem ing igen.

2259

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Får ja leva å ha hälsan, så kommer ja också dit," sa Blomstra
gick över kyrkogården.

"Smakar ändå karl," sa flickan, kysste tocken,

"Ingen lycka utan olycka", sa bonden tappade vantarna i graven

"Kan alltid vara bra till något", sa flickan, tog med sig vaggan

Skräppor växer mest i skidekrogar.

"Det är skarp snus", sa Hin, när han blev skjuten i näsan.

67.

2259 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKWINNESARKIV

"Du nådia sol, va du gassar", sa tiggaren, när brödpåsen brände
på hans rygg.

De gaur lia bra som lappa vånta i månasken.

"De gaur rektet bra", sa Store Jon, närr han bölja te bedor me
nesan i åtta da.

"Närr en mäder /av möda d.v.s. arbetar/ å mäder så bler de lia
väl nåd aued", sa han som ränsa opp grober me nävana.

2259 LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

68.

Vussa lulla, lidet barn
stort i rövén som en kvarn
å hoed som en skäppa -
de ska heda Jäppa.

"Nu e de te änne me visslandet," sa paugen, närr han skar flabben au se.

"Ente titt kommer ja, men närr ja kommer, kommer ja som tusanq
djävla", sa käringen, närr hon ramla på hoeded ing genom kärk
körkodörn.

Ivana
Löberöd

K. Fransson
2259
1929.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

69.

Tobak och pipa
i likkistan.

Tobak och pipa
i likkistan.

Min far talade om, att förr i världen kunde det hänta, om den döde varit passionerad rökare, att man lade tobakspipan med honom i likkistan. En gång dog en käring, som hade varit en stor rökare och för övrigt ett riktigt rivjärn mot sin man. Denne lade tobak och pipa till henne i kistan och sade därvid: "Här har du tobak och pipa, och eld får du nog där du kommer."